

# والدن بیو

با همکاری شیہ کانینگہام و بیل رائو

## پیروزی سیاہ

ایالات متحدہ و فقر جہانی

ترجمہ احمد سیف - کاظم فرہادی



## فهرست

۹.....	یادداشت مترجمان.....
۱۳.....	درباره نویسنده.....
۱۷.....	درباره «غذا مقدم است».....
۱۹.....	پیش گفتار.....
۲۳.....	فهرست سرواژه‌ها.....
۲۵.....	فصل اول - مقدمه: واگشت بزرگ.....
۲۵.....	بهار آزادی.....
۲۶.....	... یا زمان بدبختی.....
۲۷.....	واپس رانی جهانی.....
۲۸.....	توطئه یا ایدئولوژی.....
۳۰.....	از میان برداشتن دولت فعال.....
۳۲.....	بربرها در پشت دروازه‌ها.....
۳۵.....	فصل دوم - چالش جنوب.....
۳۵.....	طلوع جنوب.....
۳۷.....	دولت و بازار در جهان سوم.....
۳۷.....	پراکندگی و وحدت.....
۳۹.....	فصل سوم - لیبرالیسم و سیاست تحدید نفوذ.....
۳۹.....	لیبرالیسم و ضدکمونیسم: ترکیبی خاصی.....
۴۶.....	سقوط لیبرالیسم تحدیدگر.....

## درباره «غذا مقدّم است»

انستیتوی سیاست غذا و توسعه که با عنوان «غذا مقدّم است» («اول غذا») هم شهرت دارد، مؤسسه‌یی غیرانتفاعی و مرکزی آموزشی در اوکلند، ایالات متحد امریکا، و مانیل، فیلیپین، است. «غذا مقدّم است» به مسائل مربوط به گرسنگی و دموکراسی در سراسر جهان توجه دارد. این موسسه در ۱۹۷۵ توسط فرانسیس مور لاپه (Frances Moore Lappe) نویسنده رژیم غذایی برای یک کره کوچک و جوزف کالینز (Joseph Collins) ایجاد شد و در جهت تغییر برداشت‌های موجود در خصوص علل گرسنگی و راه‌حل‌های رفع آن در جهان کار می‌کند. در ضمن، از هدف‌های دیگر مؤسسه، تبلیغ فعالانه حسن مشارکت، برابری و توسعه پایدار محیط زیست در کشورهای توسعه نیافته است. تقریباً تمام درآمد این مؤسسه توسط اعضای آن و فروش کتاب‌ها تأمین می‌شود. «غذا مقدّم است» از منابع دولتی کمک مالی نمی‌پذیرد؛ و نظر به این که به هیچ دولتی وابسته نیست، می‌تواند با قدرت و استقلال کامل، رها از چارچوب‌های ایدئولوژیک یا سیاست‌های جاری دولت‌ها نظرهای خود را منعکس کند.

## فصل دوم

### چالش جنوب

برای بسیاری از مردم، پیروزی در مبارزه‌های رهایی‌بخش امیدهای فراوان به بار آورد. همه جا سخن از برابری و پیشرفت بود... اکنون که درباره توسعه اقتصادی در جهان سوم بدبینی عمیقی وجود دارد، به یاد آوردن آن دوره پیشرفت و جو سرشار از امید اهمیت فراوان دارد.

کمسیون جنوب\*

### طلوع جنوب

دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ سال‌های دست‌آوردهای مهم برای کشورهای جهان سوم یا جنوب بود. جنبش‌های ملی استقلال‌طلبانه در کوبا، موزامبیک، آنگولا، گینه بیسائو، ویتنام، لائوس، کامبوج، نیکاراگوا، ایران و زیمبابوه به قدرت رسیدند و یا نهادی شدند. به‌علاوه، با به‌کارگیری استراتژی‌های توسعه که در آن دولت نقشی کلیدی ایفا می‌کرد، اقتصادهای جنوب رشد کرد. تولید ناخالص داخلی در امریکای لاتین در دوره ۸۲-۱۹۶۰ به طور متوسط رشد سالانه‌ای معادل ۵ درصد داشت، درحالی‌که در افریقا میزان رشد سالانه ۴ درصد بود. البته منطقه آسیا - اقیانوسیه، یعنی «اقتصادهای ببرآسا»<sup>۱</sup> تایوان، کره جنوبی،

---

\* South Commission, *The Challenge to South* (New York: Oxford University Press, 1990).